25/10/2020

Το Ευαγγέλιο της Κυριακής Στ΄ Λουκά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή Στ΄ Λουκά, Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Λκ. η’ 26 – 39
Πρωτότυπο Κείμενο

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ελθόντι τῷ ᾽Ιησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ᾽Ιησοῦς λέγων· τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ

γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ᾽ οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ᾽ αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνήρ, ἀφ᾽ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ᾽ ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς».

Νεοελληνική Απόδοση

Εκείνο τον καιρό, ο Ιησούς ήλθε στην περιοχή των Γαδαρηνών. Εκεί τον συνάντησε κάποιος άντρας από την πόλη, που είχε μέσα του δαιμόνια από πολύν καιρό. Ρούχο δεν ντυνόταν ούτε έμενε σε σπίτι, αλλά ζούσε στα μνήματα. Όταν είδε τον Ιησού, έβγαλε μια κραυγή, έπεσε στα πόδια του και του είπε με δυνατή φωνή: «Τι δουλειά έχεις εσύ μ’ εμένα Ιησού, Υιέ του υψίστου Θεού; Σε παρακαλώ μη με βασανίσεις». Αυτά τα είπε, γιατί ο Ιησούς είχε διατάξει το δαιμονικό πνεύμα να βγει από τον άνθρωπο. Από πολλά χρόνια τον είχε στην εξουσία του, και για να τον συγκρατήσουν τον έδεναν με αλυσίδες και του έβαζαν στα πόδια σιδερένια δεσμά. Εκείνος όμως έσπαζε τα δεσμά, και το δαιμόνιο τον οδηγούσε στις ερημιές. Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ποιο είναι το όνομά σου;» Εκείνος απάντησε: «Λεγεών»· γιατί είχαν μπει μέσα του πολλά δαιμόνια. Τα δαιμόνια, λοιπόν, τον παρακαλούσαν να μην τα διατάξει να πάνε στην άβυσσο. Εκεί κοντά ήταν ένα κοπάδι από πολλούς χοίρους που έβοσκαν στο βουνό, και τα δαιμόνια παρακαλούσαν τον Ιησού να τους επιτρέψει να μπουν στους χοίρους, και τους το επέτρεψε. Βγήκαν, λοιπόν, από τον άνθρωπο και μπήκαν στους χοίρους. Τότε το κοπάδι όρμησε προς τον γκρεμό και πνίγηκε στη λίμνη. Μόλις οι βοσκοί είδαν τι έγινε, έφυγαν και το είπαν στην πόλη και στην ύπαιθρο. Βγήκαν οι άνθρωποι να δουν τι έγινε και ήρθαν κοντά στον Ιησού. Βρήκαν τον άνθρωπο από τον οποίο βγήκαν τα δαιμόνια να κάθεται δίπλα στον Ιησού, να φοράει ρούχα και να φέρεται λογικά, και φοβήθηκαν. Όσοι είχαν δει τι είχε γίνει, τους είπαν για το πώς ο δαιμονισμένος σώθηκε. Τότε όλο το πλήθος από την περιοχή των Γαδάρων παρακαλούσαν τον Ιησού να φύγει από κοντά τους, γιατί τους είχε πιάσει μεγάλος φόβος. Εκείνος μπήκε στο πλοιάριο για να γυρίσει πίσω. Ο άνθρωπος από τον οποίο είχαν βγει τα δαιμόνια τον παρακαλούσε να τον πάρει μαζί του. Ο Ιησούς όμως του είπε να φύγει, με τα παρακάτω λόγια: «Γύρισε στο σπίτι σου και διηγήσου όσα έκανε σ’ εσένα ο Θεός». Εκείνος έφυγε διαλαλώντας σ’ όλη την πόλη όσα έκανε σ’ αυτόν ο Ιησούς.

Σχολιασμός

Το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα προέρχεται από το 8ο κεφάλαιο του κατά

Λουκά ιερού Ευαγγελίου και διηγείται τη θαυμαστή θεραπεία των δαιμονιζομένων στην πόλη των Γεργεσηνών. Το περιστατικό αυτό, τοποθετείται χρονικά, αμέσως μετά το θαύμα του χορτασμού των πεντακισχιλίων και της καταπαύσεως των υδάτων. Ο Κύριος λοιπόν, μαζί με τους μαθητές του κατέπλευσε με πλοιάριο απέναντι από τη Γαλιλαία, ανατολικά, στην περιοχή των Γεργεσηνών. Τα Γέργεσα ή Γάδαρα ήταν πόλη της δεκαπόλεως της Παλαιστίνης. Η ζωή των ανθρώπων ήταν απρόσεχτη, αφού έκτρεφαν χοίρους πράγμα που σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο απαγορευόταν. Μόλις λοιπόν ο Χριστός, βγήκε από το πλοίο, αρκετά καλά έξω από την πόλη, βρέθηκε σ' ένα φρικώδες θέαμα. Είδε να βγαίνουν μέσα από το κοιμητήριο της περιοχής εκείνης δύο δαιμονιζόμενοι. Η παρουσία και μόνο του Κυρίου, χωρίς ακόμα να μιλήσει καθόλου ο ίδιος στους πάσχοντες, κατετρόμαξε τα δαιμόνια τα οποία τους είχαν κυριεύσει για τα καλά. Έτσι και αυτός ακόμα ο πιο άγριος και απειλητικός από τους δύο, όταν είδε τον Χριστό και τους μαθητές, όχι μόνο δεν επιτέθηκε εναντίον τους αλλά αντίθετα γονυπετύς έπεσε στα πόδια του Χριστού και τον προσκύνησε. Στην περίπτωση αυτή η μανία των δαιμόνων κατεύνασε και ο δυστυχισμένος άνθρωπος έπεσε με σεβασμό στα πόδια του Χριστού.
Τα πονηρά πνεύματα όμως αναγνώρισαν τη θεότητα του Κυρίου και προαισθάνθηκαν τον κίνδυνο που διέτρεχαν με την παρουσία του σ' εκείνο το μέρος. Και με το στόμα των θυμάτων τους έκραξαν «τι ημίν και σοι Ιησού, υιέ του Θεού; Ήλθες ώδε προ καιρού βασανίσαι ημάς». Αναγνώρισαν κατ' αρχήν ότι, ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού, ο οποίος ήλθε στη γη να καταργήσει την εξουσία τους. Δεν περίμεναν όμως ότι είχε φθάσει η ώρα της τιμωρίας τους. Γι' αυτό το λόγο εκφράζουν την αγωνία και την απελπισία τους και με φωνή μεγάλη θέτουν το ερώτημα προς τον Χριστό « Ποια σχέσις υπάρχει μεταξύ ημών και σου, Ιησού Υιέ του Θεού; Ήλθες σε αυτό τον τόπο πρόωρα να μας βασανίσης;

Στη συνέχεια διηγείται ο ιερός ευαγγελιστής, «Επηρώτησεν αυτόν, ο Ιησούς». Ρώτησε ο Κύριος, τον αγριώτερον από τους δυο δαιμονιζομένους, ποιο είναι το όνομά του. Τότε εκείνος που είχε χάσει την δική του προσωπικότητα και ταυτιζόταν πλήρως με τα πολλά δαιμόνια που είχαν εισέλθει μέσα του, απάντησε ότι λεγόταν λεγεών. Η λέξη αυτή σήμαινε στρατιωτικό σώμα, αποτελούμενο από πολλούς στρατιώτες. Στην περίπτωση αυτή, δήλωνε μεγάλο πλήθος πονηρών πνευμάτων. Οι δαίμονες αναγνωρίζοντας την παντοδυναμία του Κυρίου, ωμολογούν ότι, περίμεναν να τιμωρηθούν κάποτε απ' Αυτόν και τον παρακαλούν να μη διατάξει την ώρα εκείνη να βγουν μέσα από τα σώματα των θυμάτων τους και να τους εξαποστείλει στον Άδη. Εάν πρόκειται να μας βγάλεις έξω από τους ανθρώπους, επέτρεψε μας να μεταβούμε στο κοπάδι των χοίρων, το οποίο πράγματι υπήρχε σε κάποια απόσταση από το μέρος εκείνο. Έτσι λοιπόν ο Κύριος, ενώ απορρίπτει την παράκληση τους να μη τους βγάλει από τους ανθρώπους,

δέχεται τη δεύτερη εισήγησή τους και τους επιτρέπει να μεταβούν μέσα στους χοίρους. Το αποτέλεσμα: οι χοίροι, οι οποίοι αριθμούνταν περίπου δύο χιλιάδες, κατελήφθησαν από μανία και από το πάνω μέρος του κρημνού έπεσαν μέσα στη θάλασσα και πνίγηκαν. Αυτή η καταστροφική μανία των δαιμόνων, μας διδάσκει την μεγάλη και καταστροφική τους δύναμη με την οποία σήμερα θα μπορούσαν να προκαλέσουν μεγάλη καταστροφή και στους ανθρώπους. Παράλληλα, γίνεται όμως αντιληπτό ότι, χωρίς τη θέληση του Θεού κανένα κακό δεν μπορούν να προκαλέσουν οι δαίμονες. Όταν εναποθέτουμε όλα μας τα προβλήματα και τις δυσκολίες στην πρόνοια και προστασία του Θεού, μπορούμε να αισθανόμαστε ασφαλείς. Διότι, η πρόνοια του Θεού καλύπτει όλα τα όντα και ενεργεί και εκδηλώνεται πάντοτε προς το πνευματικό συμφέρον μας.

Ο Ιησούς Χριστός εξάλλου, χρησιμοποίησε τον πνιγμό ως παιδαγωγική τιμωρία των Γεργεσηνών, οι οποίοι με το να βόσκουν και να τρώγουν χοιρινό κρέας, παρέβαιναν τη διάταξη του Μωσαϊκού νόμου, δια της οποίας οι χοίροι θεωρούνταν ακάθαρτα ζώα και δεν επιτρεπόταν στους Εβραίους να τρώνε το κρέας τους. Ενεργώντας με αυτό τον τρόπο ο Κύριος, τους καλούσε να απαρνηθούν την ασέβειαν τους για να αποφύγουν μεγαλύτερη τιμωρία από τον Θεό, του οποίου τον νόμο καταπατούσαν. Οι πρώτοι που εντυπωσιάστηκαν και τρομοκρατήθηκαν από όσα θαυμαστά συνέβηκαν ήταν οι φύλακες των χοίρων. Έφυγαν, αναφέρει ο ευαγγελιστής και αφού πήγαν στην πόλη, ανήγγειλαν στους κατοίκους όλα όσα συνέβησαν. Τότε όλοι μαζί όσοι άκουσαν για το θαύμα, έτρεξαν, ήρθαν προς τον Χριστό και αντίκρισαν ένα άλλο καταπληκτικό θέαμα, το οποίο αποτελούσε έμπρακτη απόδειξη αυτού που προηγήθηκε. Ο άγριος και επικίνδυνος άνθρωπος, από τον οποίο είχαν ήδη αποχωρήσει τα δαιμόνια, να κάθεται κοντά στα πόδια του ευεργέτου του, ντυμένος και σωφρονισμένος. Αμέσως, φόβος τους κατέλαβε. Και αντί να αισθανθούν δέος προς τον Κύριον που μετέβαλε σε σώφρονα και σεμνό τον μέχρι πρότινος δαιμονισμένο, να τον ευχαριστήσουν που τους απάλλαξε από την απειλή κάτω από την οποία ζούσαν, να τον προσκαλέσουν στη πόλη τους για να ακούσουν τον λόγο του και να ζητήσουν τη θεραπεία των ασθενών τους, αντίθετα άρχισαν να τον παρακαλούν να φύγει από την περιοχή τους, από τα όρια της πόλης τους.
Η παρουσία του ανάμεσά τους, θα αποτελούσε γι’ αυτούς ένα δριμύ έλεγχο και για άλλες αμαρτίες οι οποίες τους βάρυναν. Αλλά και η ολική ζημιά που υπέστησαν μετά τον πνιγμό των χοίρων, αύξανε περισσότερο τον φόβο μέσα τους, μήπως η παρουσία του Χριστού γίνει πρόξενος σ’ αυτούς και άλλων τιμωριών. Ο Ιησούς Χριστός, μετά την άρνηση των κατοίκων της πόλης να τον δεχθούν, προχωρά προς την παραλία για να αναχωρήσει με το πλοίο, να επιστρέψει πίσω στη Γαλιλαία. Ο θεραπευθείς τον παρακαλούσε να τον αφήσει να τον ακολουθήσει και να μείνει για πάντα κοντά του. Και σήμερα, όπως και τότε, ο εωσφόρος έχει τους

συνεργάτες του στις κοινωνίες των ανθρώπων, που επιδίδονται σε μαγείες, πνευματισμό, δολοφονίες, ληστείες, τρομοκρατικά χτυπήματα, ανηθικότητα, πολέμους, εμπόριο ναρκωτικών και άλλα πολλά. Οι άνθρωποι όμως που βαθιά πιστεύουν στο Θεό, έχουν χρέος να μην εφησυχάζουν και δεν παραμένουν αδρανείς, παρά γίνονται απόστολοι αγάπης, όπως ο θεραπευθείς πρώην δαιμονόπληκτος του Ευαγγελίου που ακολουθώντας την προτροπή του Χριστού “έφυγε διαλαλώντας σ’ όλη την πόλη όσα (καλά) έκανε σ’ αυτόν”.